

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
egyedévre 1 forint 25 kr., felévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréskelt árjegyzék szerint számít fel.

Magyar divat.

Megint aktuálissá lett a magyar viselet kérdése és fővárosi és vidéki testületek és egyesületek szótöbbséggel akarják a kérdést dülőre juttatni. Ennek a mozgalomnak minden esetre lesz valami esztétikai haszna. Az az egypár ezer, vagy — reméljük — tízezer ember, aki a nyáron át zsinóros attilában fog járni, némi speciális színezetet fog adni a ma máris nagyon kozmopolita és szürke utcai életünknek. Es öröme fog benne telni a magyar embernek épp úgy, mint az idegen vendégnek, ki útjában mindennél a speciáltságokat keresi.

A magam részéről ugyan nem hiszem, hogy a magyar viselet, miként a hatvanas években történt, újból ki fogja nálunk szorítani a nemzetközi divatot. Akár hogyan tekintjük is a dolgot, a rámás csizma nem kényelmes városi viselet és nemzeti viseletünk, miként a legtöbb más nemzeté, utcai használatra kissé pátétikus. A modern embert pedig egész nevelése és eszejárása arra utalja, hogy disztíngváltnak találja a külső szürke és minden festői és szinpadí effektust gondosan kerülő uniformitást. Bizony nem szívesen mondanánk búcsút helyekönnyű és mégis szilárd angol nyári szöveteinknek, sarok nélkül kényelmes topánjainknak, vízálló esőköpenyegeinknek.

Ha nem is tudunk sikerrel szembe szállani a nemzetközi divat kipróbált erejű áramlatával, érvényesíthetünk nemzeti sajátosságainkat a ruházatkodás terén is, ott, a hol az nincs kitéve oly nagy mértékben a divat szeszélyeinek. Értem a népviseletet, a diszruhát és az egyenruhát.

A mi a népviseletet illeti, a mely ujabbán rohamosan és igen hátrányosan átalakul, legtöbb ideje volna, hogy megindítsuk a konzervatív propagandát. A parasztember, de különösen a paraszasszony, nem leli többé kedvét eleinek festői és kackiás viseletében, a cifra szűrt, a himzett pruszlikot és a varrottas ingvállat, némely vidéken a háziipar valóságos remekeit, mindjobban kezdi kiszorítani az olcsó, de gyorsan rongyolódó felemás-városi ruha. Erről kell és lehet is tenni. Déli Németországban, Tírólban és Stiriában már nagy számmal vannak egyesületek, a melyek célja: a régi festői és célszerű népviselet megoltalmazása a távoli alpesi völgyekbe is elhatoló divat inváziója ellen. Verein zum Schutze

der Volkstrachten. Ezek az egyesületek, ámbár alig rendelkeznek valami pénzzel, számos vidéken meglepő eredményt értek már el. Tagjaik nagyrészen papok, tanítók, földbirtokosok és a néppel sűrűn érintkező közigazgatási hivatalnokok, a kik jól tudnak beszélni a nép nyelvén és tudják, hogy egy-egy drasztikus élc, vagy egy találó megjegyzés nagyobb hatással van a földnépére, mint a hazafiságára való hivatkozás.

Hauzenbauer példának okáért kemény városi kalapban jelenik meg a műrtztégi korcsában. Az erdész úr, a ki a tagja a Vereinnak, vaskos humorának fegyverével rátámad a köcsögkalapra.

— A feleséged gombócos fazékát tetted a fejre, Hauzenbauer?

Egy pár napig az egész hegyhát éles nyelvű legénynépe a Hauzenbauer »gombócos fazékán« mulat és Hauzenbauer a világ minden kincséért nem venné többet a fejére. A papok joggal tekintik magukat a régi tiszta erkölcsök és egyszerű szokások őreinek és a templomi szöszékről elhullatott egy-egy megjegyzésük is sokat lendíthet az ügyön. Azt hiszem különben, hogy nálunk első sorban a kultúrális egyesületek szerezhetnének nagy érdemeket magunknak, ha e kérdéssel tüzetesebben foglalkoznának.

Térjünk rá a nemzeti diszruhára. A magyar nemzetet kívül csak az egy angol az, mely konzerválta középkori nemzeti életének fényes külsőségeit, a melyek egy-egy nyilvános állami aktusnak, vagy ünnepülésnek oly imponzáns és érdekes karaktert adnak. Igen hiábavalónak tartom azt a (csodálatos módon éppen művészi körökben gyakran hangoztatott) ellenvetést, hogy nemzeti diszruhánk nem magyar eredetű s azért nem is érdemes konzerválni. Nem tudom, hogy az oxfordi diákok fővege, vagy az angol bírák parókája milyen eredetű, sem azt, hogy a londoni lordmajor diszfogata milyen stílusban épült, — annyi azonban bizonyos előttem, hogy mindez ma angol, éppen úgy, mint a kelta és normán népvégületekből alakult nemzet ma angol. Es egész Európában a zsinóros attila, a mente, a kucsma és a rövid csizma magyar ruha számba megy, ha mindjárt szlávoktól vették is volna az eleink.

Csodálatos és szinte érthetetlen, hogy a magyar diszruha ünnepi és nyilvános aktusoknál, a melyeknél pedig a nemzeti pompa kifejtése kívá-

natos, nem játszsza a szerepet, a melyet játszania kellene. A leMBERGI tartománygyűlés lengyel képviselői nevezetesebb ülésekben kardonos és lengyel ruhában tanácskoznak, mi biztosra vehetjük, hogy a képviselőház millenárius diszülésén is látunk majd redingótos — vagy pláne frakkos — honatyákat. . . . És miért nem adnak a törvényeszéki bíráinknak magyar köntöst? A nyilvános végtárgyalások külső képe méltósággal teljesebb volna, ha a szavazó bírák és a közvádó nem utcai kabátban teljesíték komoly tisztüket. Az új perrendtartás értelmében a királyi táblának és a kúriának is lesznek nyilvános ülései. Ott is utcai kabátban, tarka nyakkendővel fognak itélni?

Ösmerek több embert is, a ki bizonyos alkalmakkor hazafias ünnepen, szoborleleplezésen, főispáni installáción vagy reggeli fogadáson — szükségét érezte már annak, hogy magyar ruhát öltön magára, alszémémből azonban mégis inkább — frakkot vett magára. Frakkot napfényes délben, nyilvános téren, vagy pláne gyöpös réten, tudvalevőleg csak a szudáni néger- királyok és az osztrák hivatalnokok viselnek. Mondom: nálunk sokan alszémémből veszik magukra a frakkot, mert úgy vélekednek, hogy a diszruhára — nem tudni miért — a politikai közéletben szereplőknek bizonyos monopóliumuk van. Ehhez hozzájárul még az is, hogy a diszruhát nálunk átlag túlságosan pompásan és drágán készítik, sok ember pedig, a ki tudja magáról, hogy nem zászlós úr és hogy az ukapja sem volt Magyarország nádor, röstell cobolyprémes brokátot és türkizes aranykardot viselni. Igen helyesen. Magam is nevetek azokon a józselvárosi és terézvárosi kaszinói korteseken, a kik Zách Felciánnak és Bánk bánnak öltöznek. A diszruhának azonban van egy szerényebb kiadása is, az, melyet a régi országgyűlések követi és a megyei honorációrok viseltek. Karneól-gombos posztóruha, sasztollas asztragán kucsma, vagy hegyes süveg, sötét szúr vagy posztómente, ezüstös vagy oxidált sötét kard. Jóizlésű ember könnyen el fogja találni, hogy milyen diszruha illik a társadalmi állásához.

Néhány szóval meg kell még emlékeznem az egyenruháról is. Nem tudom miért, de való igaz, hogy nálunk, ha egy új egyenruha kreálásáról van szó, mindig a világ legkevésbé

karakterisztikus és legkevésbé jóízű egyenruháját, az osztrák hadsereget tartják szem előtt. Még a csendőrségnek is osztrák jágeruhát adtak. Nem tudom belátni, hogy derék csendőreink, ha stájer kalap helyett a struccollas pörge kalapot és két soros német kabát helyett a festői és bizonyára elég harcias régi perzekutor-ruhát viselnék, miért ne végezhetnék kötelességüket épp oly jól, mint most? Miért nem kéri ki ilyenekben valami hozzáértő művészember véleményét? A postán és a vasúton is az osztrák tisztí sapka dominál, az a célszerűtlen és alakatlan főveg, a melynek kiküszöbölése érdekében mozgalom folyik éppen az osztrák hadsereg mértékadó köreiből.

Végül még egy szót szeretnék mondani azoknak a lelkes ifjaknak, a kik a tudományos egyetemen a magyar divatot propagálják. Mozgalmuk bizonyára célt fog érni, de valószínűnek tartom, hogy a millenáris ünnepek lezajlása és a millenáris lelkesültség lelohaddása után, az ifjúság magyar ruhája is oda fog kerülni, a hová a kiállítási parádé többi kelleke: a sutba. Pedig kár volna. Ha valakihez, hát a magyar ifjúság vezéreirez illenék a nemzeti viselet. Ugy hiszem, állandóvá lehetne tenni legalább az egyetemi ifjúság elitje körében a magyar viseletet, ha nem a német egyetemi korporációk mintájára, de azoknak példáján okulva, magyar egyenruhás egyetemi egyesületeket szerveznek. Vagy talán a már meglévő egyesületek egyikének vagy másikának alapszabályait lehetne kiegészíteni ilyen értelemben? Egy bizonyos főkig exkluzív egyesület, a mely a fiatalság színjavát egyesítené kötelekei közt és a mely az egyetemi tanács részéről is bizonyos privilégiumokat élvezne, (ünnepi alkalmakkor például az ilyen egyesület képviselné az egyetemi fiatalságot), sokat használna a célnak. A magyar ruha viseletét nem kell kötelezővé tenni, de bizonyos egyetemi egyesületeket föl kell hatalmazni rá, hogy följogossítsák a tagjaikat a megállapított ruha viselésére. Azt hiszem, az ilyen külső megkülönböztetés vonzó erőt gyakorolna az ifjúságra.

K—g.

A vármegye bandériuma. Vadnay Andor dr. főispán a f. hó 1-én értekezletre hívott össze egy bizottságot, ama bandérium szervezése tárgyában, mely a f. évi június 8-án vármegyénket a millenáris ünnepek hódoló felvonulásában lesz hivatva képviselni. Az értekezletet az alispáni elfogadó teremben tartották meg s résztvettek ezen a szentesi meghívottak, az alispán, várm. főjegyző, a járási főszolgabírók és Dorosmárol Jerny Zoltán megyebizotts. tag.

Vadnay Andor dr. főispán a bizottság elé terjesztette a bandérium tagjai részére Grünbaum és Weiner budapesti cég által rajzoltatott díszöltözéket, megtekintették továbbá a Magyar Károlyi szentesi szíjgyártó mester által ez alkalomra készített rendkívül izléses és szép, díszes kivitelű kantárt és hevedert is, mely tárgyak osztatlan tetszésben részesültek.

Az említett budapesti szabócég mintarajza, az inzurrekció korabeli lovasalakat tüntet fel, fején magas kucsmával, ponyókára vetett prémes kacagánnyal. Az egész öltözet, épp úgy a kacagány is tiszta fehér, dúsán kisujtásolva arany színórával és sujtással. A kacagány prémezzete vadmacska, bélése piros lesz. A lovon a nyeregtakaró kék, szintén dúsán szegélyezve arany színórával. Magyar, görbe formájú diszkard egészíti ki a bandérialisták felszerelését, mely így a vármegye hivatalos szincit, kék, fehér, sárga és piros egysíti magában.

A Magyar Károlyi szíjgyártó által bemutatott és a bizottság által szintén elfogadott kantár sallangos fekete löszerszám, gazdagon kiverve fehér fémcillagokkal, melyek kisebb-nagyobb formában borítják az egész készletet. A szügelőn szép nagy fehér fémrózsza. A heveder kék posztó, fehér szegéllyel. Nyerget mindenik lovas a magáét fogja használni.

Ez lesz a népbandérium felszerelése, melynek kiegészítő részét képezi majd a vármegyei lobogó és a vármegye paizs-cimere.

Ami a bandérium összeállítását illeti, az 12 tagból fog állani: nyolc önként jelentkezett szentesi, két csongrádi, egy dorosmai és egy mindszenti gazdalkodóból. A Grünbaum és Weiner cég megbízottja mértéket is vett mind a 12 alakra és meghatalmazást nyert, hogy a cég, az általa bemutatott rajz szerint egy próbaöltözéket készítsen el, mely a bizottságnak be lesz mutatandó. Csak ha annak alapján végleg döntöttek az öltözék kérdésében, készítheti el a cég a többi 11 öltözetet is.

Ha a népbandérium kérdését elég gyorsan sikerült is megoldani: annál lassabban halad előre az úri bandérium tagjainak összehozása, amihelyt alig akad néhány vállalkozó. Pedig mindössze is arról van szó, hogy ez is legalább 5 tagból s így az egész együtt 17 bandérialistából álljon.

E részben vármegyénk egészen sajátos helyzetben van. A megyebeli magnás-nagybirtokosokat nem hogy ide édesgetnénk magunkhoz, de sőt a demagógia valogatott heccével elidegeníteni igyekeznék őket innen, hogy soha semmiféle közölgünkben kedvük ne kerekedjék részt venni.

Igy a Károlyi-grófi családnak e megyebeli birtokai óriási jövedelmet adnak bár s mondhatni javarészt képezik a család tulajdonának, mindazonáltal a Károlyi grófok közül négyen az Aradvármegyei bandériumban vesznek részt, töltnek Csongrádvármegyéből még egy se közülök. A Palavicini grófok elidegenítése nem kisebb sikerrel folyt s így sem ilyes sem más ünnepi alkalmakkor a megyénkbeli főurakra számítanunk nem lehet, de — valljuk meg — nem is szabad.

Remélhető, hogy az az 5 megyebeli úri bandérialista kikerül majd mégis valahogy s tagjai a saját tetszésű díszöltönyt vonulnak fel.

A szélhámosok korszaka.

Régen léteznek szélhámosok, de a társadalmi férgeknek ezt a fajtaját csak újabb időben jellemzte tüzetesen és részletesen az éles szemű kritika.

Ha látunk egy alakot, kidülesztett mellet hánykolódva a köz- és nyilvános helyeken; ha látunk oly egyéneket, kik tolokodó hányavetiséggel jelennek meg mindenütt, a hol csak megjelenhetnek, s mindenről úgy

beszélnek, mintha csak ők értenének ahhoz legjobban s bárki bármit tegyen, azt le-rántani ilyekezznek s mintegy azt akarják mondani: itt vagyok, vegyetek észre, csak én vagyok erre és arra képes, nem az a másik: — biztosak lehetünk abban, hogy szélhá-mossal van dolgunk.

Ha tapasztaljuk — sajnos, sokszor tapasztaljuk — hogy valaki erőnek erejével, a szemtelenség és tolokodás fegyvereivel küzködik, hogy hivatottság és érdem nélkül, más, nálánál sokkal képzetzebb és érdemesebb egyéneket elmarjon, kitúrjon abból a helyből, melyet ő el akar foglalni s szenvedéllyel törekszik arra, hogy úgy a társadalomban, az egyháznál, a községnél, vármegyénél s különféle egyleteknél szerephez, hivatalhoz jusson: akkor mérget vehetünk rá, hogy megint s szélhámost észlelünk.

Az élet lelkiismeretes tanulmányozása megadta a módot arra, hogy megvonjuk a választalat a szélhámosok és azok között, a kik komolyan és önzetlenül foglalkozván a közölgökkel, érdemeik méltánylásaké és a közhaszon szempontjából a nagy közönség által állíttatnak előtérbe.

Ezek nem tolokodnak, hanem dolgoznak s valódi érdemeket gyűtenek.

A szélhámos azonban életének egy részét azzal tölti, hogy magat mindenféle alkalmalmal előtérbe tolja és — szélhámos barátjai által — tolassza.

A szélhámosnak vannak többnyire önmagához méltó barátai is, a kiknek feladatát képezi: a jeles férfi felmagasztalása, hogy azután az ő nyomdokában, erkölcsi vagy anyagi hulladékokhoz jussanak.

Senki sem hinné, hogy egy elszigetelt csoport mire képes.

A legutdatlanabb ember is, a ki még írni és olvasni is úgy tud, hogy ha egy tisztességtudó ember értené úgy hozzá, azt mondaná magáról, hogy: írni és olvasni nem tudok, — képes egy oadaó kompania hitán akármikor felemelkedni s hivatalhoz álláshoz jutni.

Vannak olyanok, a kik — látván, hogy bizony nem kell a tisztesség és tömegnek, — nem restelli követelni, hogy őt ne nélkülözzék, mert ő már kiérdemelte a becsülést és pártfogást.

Ilyen úton aztán befurakodik a kívánt állásba s boldognak érzi magát, mert célt ért s boldognak kell magát éreznie — szerinte — annak az intézménynek is, a mely őt megnyerte, mert ő nélkülözhetetlen férfi.

A legtöbbször nem a közönség választ magának vezért, hanem egy-egy szélhámos lassanként felhatol a nyakára.

Az ilyenek a tolokodást jókor és kisínyben kezdik és kitartóan folytatják.

Ugyan tekintünk körül s tanulmányozzunk. — Nem e azt fogjuk tapasztalni, hogy a szemtelenség és tolokodás a kulcsainapjainkban a sikernek?

A valódi érdem elvonul és tiszteli önmagát, míg a szélhámos saját nevének költi hazug magasztalását.

A mai időknek döntő jelentősége a tolokodás s azért aranykora ez a szélhámosoknak.

Igaz ugyan, hogy a hivatatlan szélhámosokat — előbb vagy utóbb, de utóli sorsuk — s akkor félre húzódnak, mert akkor már elvesztik mérgefogukat, s csaholásokra ekkor már nem ad senki semmit.

Ujjal tudnánk ilyen firmákra mutatni.

Ujdonságok.

Szentes, 1896. március 5.

— **Személyi hír.** Vadnay Andor dr. főispán a f. hó 3-án, a reggeli vonattal Szentesről Budapestre utazott. A főispánék e hó második felében jönnek haza ismét véglegesen Szentesre.

— **Március 15.** Az 1848-ki szabadságharc kezdetének évfordulóját, március 15-ét hagyományos kegyelettel fogja ünneppé szentelni az idén is városunk közönsége. A dalegylet, mely a pusztaszeri nemzeti ünnep alkalmára csak az imént szervezkedett újból, ezúttal ismét rendez e napon ünnepélyt a vármegyeház nagytermében. Ezenkívül társasvacsorák lesznek a nap estjén a kaszinóban, polgári körben, népkörökben és az iparos-íjaskörökben. Az utóbbi helyen a társasvacsora terítékének ára 1 frt, amibe fél liter bor is be van számítva. E társasvacsorára a részvételi jegyeket már kibocsátották és ezek a kör vigalmi bizottsági tagjainál kaphatók.

— **Gyermeknyavalyák.** Mindenféle gyermekbetegségek ütköznek ki ismét Szentesen és teszik bátoratlanná a gyermekek iskoláztatását. Hol az egyik, hol a másik iskolában uti fel a fejt valamely gyermeknyavalya: vörheny, fültömöriglyos a városi főorvosnak megköszönök a baja minde veszedelmek hivatalos konstatálásával, annyival inkább, mert ez csak úgy történhetik meg, ha személyesen megy ki a beteg gyermekekhez, kiket iskolában már nem talál s akiket a tanítók ragadós betegségben sinylődőknek jelentenek be. László Vilmos dr. városi főorvos különben minden óvó-intézkedést szigorúan foganatosít, hogy a mutatkozó veszedelmek gátat vehessen.

— **Politika a hivatalban.** Egy 48-as polgártárostól kaptuk a következő sorokat: »Nagyon óhajtanám tudni, hogy a város tulajdonát képező hivatalos helyiségekben szabad-e egy politikai testület belső vagy fontos ügyeit tárgyalni, oda a testület választmányi tagjaiból néhányat meghívni és ott értekezni? Ha igen: akkor meghívhat. De ha nem, akkor sziveskedjenek utána nézni, hogy a városi nyilvántartói hivatalban február 27-én miféle politikai gyűlésez volt a Jósza Sándor birtoknyilvántartó meghívása folytán s megtudni, vajon arra való-e a hivatalos idő, hogy a pártértekezésekkel öl-jék agyon?« — Hát bizony mi nem sziveskedünk ennek a dolognak utána nézni és pedig egyszerűen azért nem, mert a hivatalvizsgálat nem a mi tisztünk. Aztán meg nagyon jól tudjuk, hogy Szentes város közhivatalaiban nem csupán ilyes pártértekezletek folynak, de egyik-másik magasabb rangú köztisztviselő részéről egyéb pártstiklik is követték el — a közérdek nagyobb dicsőségére.

— **Vérengzés az országúton.** A f. hó 2-án délután Algyő és Szeged között, borszállító fuvarosok és hat algyői legény között, kik a bíró vezetése alatt Dorosmára igyekeztek, mivel nem akartak egymás elöl ki-terni, véres veredkezés fejlődött ki, amelyben a fuvarosok bieszkákkal annyira összezúrkálták a hat algyői legényt, hogy közülük kettő haldozik, a másik négy pedig életveszélyesen megsérült. A szegedi törvényszék részéről az eset vizsgálatát Irányi Dezső vizsgálóbíró bízott meg. A véres harcban, mivel szegedi földön történt, beavatkozott a szegedi rendőrség is, melynek részéről Szűcs József küldetett ki. Irányi Dezső és Szűcs József 3-án éjjel Algyőre utaztak. Az esetről a késő éjjeli órákban értesülünk.

— **Városi képviselő-választás.** Mint erről már hírt adtunk, a f. hó 16-án lesz Szentesen a városi képviselő-választás, amikor fele a választott képviselőknék, tehát 50 kilépő és helyük ujjakkal lesz betöltendő. A választásra tájékoztatást közöljük ezennel a virilis, bentmaradó és kilépő képviselők név-

sorát a következőkben: Virilisek: Zsoldos Ferenc, Ulár István dr., Filó János, özv. Dobosi Ferencné képv. Purjesz János dr., Stammer Sándor, Szeder János, Rűz Molnár Sándor, Rác Ferenc, Gerőcz Lajos, Vindisch János képv. Cicatricis Lajos dr., Freund Lajos, Dósa Béla, özv. Sarkadi N. Mihályné képv. Schleier István, Szentesi takarékpénztár képv. Kristó Nagy István, Jurenák Imre képv. Joó Károly, Szürszabó N. Imre, Vecseri János, Sima Ferenc, Bagi Imre képv. Hódi János, Fekete Márton, Soós Pál, özv. Hankisz Károlyné képv. Molecz Lajos, Pollák Sándor dr., özv. Batik Sándorné képv. Vecseri Sándor dr., Vajda Sándor, Szeder Imre, Kanász N. Imre, Kass Gusztáv, Babós Sándor, Csúcs János, Kiss Zsigmond, Polgár János, Piti Péter, özv. Sárdi Mihályné képv. Mátéffy László, id. Mátéffy Ferencz, Sváb Sándor képv. Albertényi Antal, Csúcs Antal, Szabó Zsigmond, Ref.-egyház képv. Vattay Vince, Kristó N. Imre, Reis Soma dr., Schlessinger Károly dr., özv. Jurenák Edéné képv. Hegedüs Sándor, Gömbös László, Czukor Emil, özv. Kiss Mihályné képv. Tóth Gyula, Rác László képv. Bánfalvi Lajos, Bamberger Lipót, özv. Könyg Simonné képv. Valentin Gábor, Piti Imre, Czukermann Ignác, özv. Kiss Pálné képv. Kiss Pál, Nagy Ferenc, Mees Balogh Lajos, Endre Antal képv. Csonka Pál, Czukermann Károly, Mczey Mór, özv. Bartha Jánosné képv. Nagy Balint, Fried Adél képv. Sulcz Lajos dr., ifj. Debreceni József, Plesznik Antal, Biró Elek, özv. Mikecz Imréné képv. Mees Balogh Sándor, Ruzs Molnár Máté, Szalay József, Ruzs Molnár Lajos, Kopasz István, Mojszik Lajos, özv. Vecseri János, N. Kovács Gergely, Dunaháti Vass István, Várady Lajos, Vecseri Balint, Feiler Márton, Lakos Imre dr., Sarkadi N. Ferenc, Szépe Károly, özv. Jurenák Erzsébet képv. Szóke István, Sulcz Lajos, Héjja Lajos, Mees Balogh Ferenc, Biró József, Papp István, Polacsek Albert dr., Szánthó Dániel, Ruzs Molnár István, Csúcs Lajos, özv. Biró Istvánné képv. Neumann Jónas, Debreczeni József, Szentes-vidéki takarékpénztár képv. Zsoldos Ferenc, Csillag Lakos István, Csató Zsigmond dr., ifj. Piti Pál, Szathmáry Ede, Váci Sándor, Dunás Vargha Ferenc, Kristó N. Antal és Ruzs Molnár Ferenc. Bentmaradó választottak: Filó Tihamér dr., Bartha János, id. Szánthó János, Vecseri János, Daniélisz Károly, Halász Sz. Dániel, Pandovics Demeter, ifj. Vargha Imre, P. Balogh Mihály, Tóth Sándor, Soós Sándor, Pápay János, Virágos Kis Mihály, Kürti Sándor, Papp Imre, Kálmán Mihály, Kálmán István, Szilágyi Sándor, ifj. Várady Lajos, Körvélyesi Sándor, Berényi János, Berényi Gergely, Varga Ferenc, Kürti János, Csák Máté, Szánthó Lajos, Szénássy Ferenc, Berényi Gergely, Soós Balint, Neufeld Herman, Kátai Pál János, Balint József, Rádi János, Pataki József, Varga József, ifj. Tarnócz Balint, Bartucz János, Pataki Lajos, Kadács István, ifj. Panyik Tóth János, Udvardy Sándor, Jósza Sándor, Lantos József, Cs. Kovács József, Józsa György, Bárkai András, ifj. Balint János, Técsi Fekete János, Kátai Tóth István, Mezei János, K i l é p ő v á l a s z t o t t a k: dr. Filó Lajos, Dósa Elek, Varga Beniamin, Rűz Molnár Ferenc, Soós Ferenc, Szathmáry Pál, Kanász Nagy Sándor, Borsos Szabó Lajos, Barta István, Székely Mihály, Babós József, Kovács János, ifj. Fábian Tóth István, Mészáros István, Horváth Sándor, Szánthó Mihály, Kanász Nagy Lajos, Musa Gergely, Papp Ferenc, Nyiri An-

tal, id. Fábian Tóth István, Papp Imre, Nagy Balogh János, Lami István, Csúcs Sándor, Petrovics Soma, Balogh János, Szépe Károly, Podradszky Ferenc, Nyíry Sándor, Molnár Lajos, Aradi János, Fekete Demeter, Babós János, Fekete János, Vas Imre, id. Temesváry Antal, Józsa István, Korbuly Béla, Vecseri István, Berezvai Ferenc, Vas István, Bartha István, Kiss János, Molnár Farkas József, Judik István, Donáth István, Török Imre, Schneider József, Bárkai János.

— **Egyházi közgyűlés.** A szentesi evang. egyházközség évi rendes közgyűlését e hó 8-án, a végzett isteni tisztelet után délelőtt 10 órakor fogja megtartani. A közgyűlés egyik fontos tárgya: a költségvetés megállapításánál mutatkozó hiányról gondoskodni s megválasztani egy évre a gondnokot.

— **Hangverseny.** A Szlavianszky Nádia orosz dalostársulatának hangversenyműsorát már közrebocsátották. E szerint a hangversenyt a f. hó 9-én este fél 8-kor lesz a Kass-zálló nagytermében, a következő műsorral: 1. szakasz. 1. Katonai induló, szlav motívumok után, rendezi Szlavianszky Nádia; 2. Ébredj te piros nap! szibériai dal, rendezi Korsakoff Rimsky; 3. Kislány a folyó partján, kisoros tándal; 4. Novogord, dal a XIII. századból, rendezi Szlavianszky Nádia; 5. A kovács, orosz nemzeti dal, rendezi ugyanaz; 6. Kar az Jvoro operából, rendezi Borodin. II. szakasz. Két templomi korál a kapella, és pedig, a) Miatyánk, zárdai modor a XVI. századból; b) Cherubin-ének, Bortnianszkytól. A szopránzólot éneklő a 25 éves törpe: Tschurelin Miska. III. szakasz. 1. Édes anyja nem engedi Macatá tavonát, orosz nemzeti dal; 2. Édes lányom, jönnek a bojárak, Dargomizszkytól; 3. Gyász induló, Vilboa-tól; 4. Bölcsődal, Kasperofftól; 5. Orosz cigánydal és 6. Eiochenem, hajós dal. A hangverseny helyairai: az I. sorban 2 frt, a II-VII. sorokban 1 frt 50 kr, a többi sorban 1 frt; álló-hely pedig 60 kr. Jegyek Stark Nándor könyvkereskedésében, a Kass-zállóval szemben kaphatók. Ugyanott megrendelhetők az orosz dalostársulat által előadandó énekszemek zongora-átíratai is.

— **Késelés Tápén.** Izgalmas napja volt a f. hó 1-én Tápénak. A sor alá kerülő legények csapatok olyan csapatot, aminőt rég látott a kis gyékény-fonó község. A bokréta kalapu legények ott búslultak a nagy korcsában, éltetve a katonaeletet, melynek tudja Isten hány lesz részese, — amikor valami csekélységen összezúrdultak. A szóvalatból csakhamar előzödéds és veredkezés támadt, mi közben előkerültek a bieszkák is. Egy legényt összezúrkáltak, hogy életben maradásához alig van remény. A sebesültek száma nem kevés. Még a szegedi orvosok is jutott belőlük. R u d o l f f i orvoshoz vittek be a f. hó 2-án délután egy szörnyen megsebesített, sor alá kerülőt. R u d o l f f i az esetről jelentést tett a rendőrségnek. A kis községet az eset nagy izgalomban tartja.

— **Kolbászra éhezett Kútas Mari,** de mert az istenek megtagadták tőle, hogy ez a »hüvelyes v e t e m é n y « otthon, a saját élestarában álljon a rendelkezésére, hát fogta magát és a Molnár Farkas Anna kamrájában dézsmálgatta a kolbászt, szalonát mindaddig, míg az így megkárosított nyomra nem jött a csinytevésnek és jelentést nem tett ellene a rendőrségnek. Kútas Mari a vallatásnál nem is tagadta a terhére rótt tolvajlást s így a járásbíróhoz került, ahol aligha fogják az enyveskező voltaért kolbással, szalonával s más chez fogható inyenc falatokkal traktálni.

— **Orvosi megfigyelés alatt.** Öze Rozália elmebeteg nőt a városi kórházba szállítottak be a napokban orvosi megfigyelés

végett. A boldogtalan — mint állítják — már kövesszélesen örült.

— **Az életmentés jutalma.** Dunaháti Mészáros Lajos betűszedő-tanonc egy emberéletet mentett ki, saját élete veszélyeztetésével, a Kurcaból. Ezért a nemes cselekedetért aztán most a belügyminiszter 26 frt 25 kr életmentési jutalmódjait utalványozott ki a részére; mert ennél van hivatalosan taksálva egy — a halál torkából kimentett emberélet.

— **Tolvaj család.** Farkas Antal gazdalkodó panaszt tett a rendőrségnél, hogy a nála kocskisné alkalmazásában volt Gránicz István zabot és kukoricát lopkodott tőle. A kocskislegény a rendőrségnél vallatóra fogva, beismerésben volt, s így átkisérték megfenyítést végezték a büntető járásbírószághoz.

* **Zongora-tanítás.** Egy kitűnő zenei képzettségű úrnő ajánlkozik, saját lakásán zongora-tanításra. Az érdeklődőket e részben lapunk mai számának erre vonatkozó hirdetésére utaljuk.

Hamisított fekete selyem. Égessünk el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből, és a hamisítás rögtön kiderül. Mert míg a valódi selyem jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepodródik és csakhamar kiálszik, maga után csekély barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely ziroszínű szallónas lesz és könnyen török) lassan tovább ég (mint ahogy rostszálai a festőanyagától leletten tovább izannak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem podródik, csak meggörbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítvány nem. — **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** hához szállítva postabé és vámtmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyhöz való, akár egész végeket valódi selyem szöveteiből. Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros helyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. (5)

Irodalom.

A **Vasárnapi Ujság** március 1-sői száma 17 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: Régi magyar művészek: Brocky Károly; Markó András, Mányoki Adám (képekkel Brocky, Markó és Mányoki újabban felfedezett festményei után) dr. Nyári Sándortól. — **Anyám** ladaják; — **Abalak** alatt; — **Virághullás** idejében; — **Anyám** intése. Költemények Pósa Lajostól. — **Regénytár**; — **Zudorék**; Gyarmathy Zsigáné regénye (Negrády Antal rajzaival). — **Senki fia**. — **Regény**, Irta Verne Gyula (a francia kiadás eredeti rajzaival). — **Nem** roskadtak le nehéz keresztök alatt, mert különösen támogatták egymást. — **Rajz** a régi alföldi életből. — **Még** valami Pongrácz István grófortól. — **Thomas Ambrus** (arcképpel). — **A svájci** hunok. Fischer Károly Antaltól. — **A nagypenteki** társaság. (Zichy Mihály rajzaival). Dr. Kiss Árontól. — **Magyarok** Amerikában. Dzubay Sándor amerikai görög kath. magyar léleksz arcképpel, s képekkel: A leiscringy magyar gör. kath. templom; A magyar segélyegylet tagjai a templom előtt. — **A vásártér** Johanneburgban (képekkel). — **A királyi** sirboltban. — **Történelmi** rajz. — **Amerikai** csigás síkló (képekkel). — **A leg**újabb sakk-király (Pillsbury arcképpel). — **Irodalom** és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendszer heti rovatok.

A **Vasárnapi Ujság** előfizetési ára negydedvire 2 frt, a Politikai Ujdonságokékal együtt 3 frt. Megrendelhető a Frankiin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, egyetem-utca 4. szám.) Ugyan-itt megrendelhető a **Képes Néplap**, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

KÖZGAZDASÁG.

Gabonatózsdó. (Bpest, márc. 4.) A mai készáruüzlet hangulata ugyancsak csendes volt, miután sem a tulajdonosok, sem pedig a fogyasztók részéről nem mutatkozott élénkebb animó. A hozatalok igen gyengékek, a helybeli raktárak felett reudelkező spekulációnak pedig szüksége van annál is inkább készleteire, miután a hajózás megnyitásával

csak a raktárteleket használhatja a felmondáshoz. Búzában gyenge üzlet fejlődött, jobbára változatlan árakon. Rozsban a ujra labrakapott a külföldi érdeklődés, de nem oly intenzív mérvben, mint azelőtt. Az árak kissé megjavultak és így ma helybeli paritásában 6.30—6.37 $\frac{1}{2}$ forint volt elérhető. Zabban a kereslet gyengébb volt az üzlet hangulata és jól tartott árak mellett fejlődött a forgalom. Tengeriben úgy a helyi, mint az állomási üzlet elvesztette kellemes jellegét, az árak mindazonáltal gyenge forgalom mellett nem hanyatlottak lényegesen. Árpában ma sem volt nagyobb üzlet.

Szőna, szalma és takarmány.

Fűcs József nagykereskedő jelentése, V., főrdő-útca 4. Budapest 1896. febr. 28.)

Már hosszabb idő óta volt először rossz idő következtében a széna és szalma behozatala a hetivásáron gyengébb, valamint préselt árúban is a pályaudvaron. Az árak tehát csak névleg valami 20—30 krral drágábbak 100 kgként a mult hetiekhez képest.

Gabona és termények: zab 5.90—6.25; ut-tengeri 4.00—4.20; rozs 6.30—6.45; árpa 5.24 frt; köles 5.25—5.60; árpa-dara 3.90—4.20 100 kgként nagyban.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. Mátyffy Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

458 tk. 1896. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbírószághoz mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **hódmező-**
vásárhelyi takarékpénztár végrehajtatónak **Diamant Manó** végrehajtsat szendevő elleni 300 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtsatási ügyében a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. bíróság) területén lévő, Mindszent községben fekvő, a mindszei 1560. sz. tjkben A + 217 b. rsz. a ház és udvarra 800 frt; továbbá

a mindszei 2530. sz. tjkben A + 216. rsz. a foglalt ház és udvarra 1100 frtban ezennel megállapított kikialtsati árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi március hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor, Mindszent község székepületében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtsati áról is eladatulni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1896. évi február hó 15.

A szentesi kir. járásbírószághoz mint telek-könyvi hatóság.

KATKICS, kir. aljbíró.

Értesítés.

A **Szentesi kölcsönös segélyező szövetkezet** 1893-ik évi részvényeseit ezennel értesitem, hogy részvényeik kifizetése f. hó 4-én vette kezdetét s f. hó 6. és 11-én fog folytatattatni, mindenkor d. u. 2-től 6 óráig. Egyúttal figyelmeztetem a részvényeseket az alapszabály 11-ik szakaszának azon rendelkezésére, mely szerint a mai naptól számított egy év alatt föl nem vett részvényérték vagy annak bármely része a szövetkezet tulajdonává válik.

Szentes, 1896. március 5.

Balázsovits Norbert,
igazgató.

Zongora-órákat

ad egy Bécsből ide költözött úrnő előnyös feltételek mellett; saját zongoráján. Nyiry Dániel-féle ház, úri-útca 133. sz. a. alsó udvari lakás.

Mária-
czelli
Gyomor-
cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és átfőlonosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felléptés, savanyú, felbőffögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörzés stíllikés.

Hathatós gyogyszernek bizonyított fejletésénél, a menyhnyben ez a gyomortól származott, gyomorüthetelésnél étellekkel és itallokkal, gíllizták, májbajok és hamorhoidáknál.

Említtet bajknál a **Máriaczelli gyomor-cseppek** evék óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utatással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrárt: **Török József** gyogyszertára Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: **Valódiságát bizonyítom!**

A **Máriaczelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók Szentesen Várady Lajos, Podliradszky F. K.-S.-Martonban Szilárdy Károly s Remetey Dező gyogyszertárában.

Kiadó lakás.

Vásártéren Csúcs Antal házában két padolt szoba, konyha, spájz, tüzevalós, pince, kerttel kiadó. Alkult köthetni Vecseri Jánossal, a helyszínen. 3-1

SARG elismert nélkülföldreletlen fogtisztító-szere

MILLIÓSZOR kipróbálva és jónak bizonyulva, fogorvosok által ajánlva mint **egészséges és szép fogak óvószere.**

Mindenütt kapható.